

Dacă pierde povestea...

Când fosta directoare a Teatrului "Tândărică", Michaela Tonitza-lordache, a propus punerea în scenă, pentru copii, a unor piese shakespeariene, s-a gândit, cu siguranță, că fiecare dintre aceste texte celebre conține, pe lângă elementul filozofic, și unul pur epic: basmul. Dar operele de valoare au un mic "păcat": nu poți smulge nici o fâșie fără ca de lipsa ei să nu se resimtă întregul. Sau, în cazul în care, totuși, te hotărăști să exfoliezi, trebuie să o faci cu mare artă, cu talent. Este exact ceea ce a lipsit, în primul rând, montării lui Bogdan Drăgulescu după *Furtuna* shakespeariană: îndemânarea de a păstra, din întreaga piesă, taman istoria: nimic mai mult, însă nici mai puțin. Rezultatul? Episoadele – alternarea poveștii de iubire dintre Miranda și Ferdinand cu cea tristă a lui Caliban și cu amănuntele despre viața magului Prospero – nu sunt cursiv însălate între ele. Ce nu s-a obținut prin dramatizare ar fi trebuit să suplinească spectacolul.

FURTUNA de William Shakespeare ● **TEATRUL "TÂNDĂRICĂ"** ● Data reprezentației: 25 ianuarie 2000 ● Adaptarea și regia: Bogdan Drăgulescu ● Scenografia: Daniela Drăgulescu ● Muzica: Liviu Prossi ● Distribuția: Gabriel Apostol (Prospero, Stephano), Mihai Dumitrescu (Caliban, Sebastian, Ferdinand), Marcela Sava (Ariel, Alonso, Junona), Angela Filipescu (Miranda, Antonio, Iris), Grațiela Ștefan (Gonzalo, Trinculo, Ceres); în alte roluri: Natașa Berehoi, Doru Manda, Silviu Constantinescu, Ioana Chelaru, Paul Ionescu, Cristian Miteșcu, Leonard Popovici, Valerian Simeon, Daniel Stanciu, Ștefan Săndulescu.

Regia lui Drăgulescu se sprijină foarte mult pe actori. Lucrul se dovedește destul de periculos la "Tândărică". Astfel că, din păcate, Prospero, teoretic personajul cel mai important și mai fascinant, care îi dă piesei misterul, pare că nici nu există. Gabriel Apostol, unul dintre cei mai apreciați păpușari de la "Tândărică" și care a fost la înălțime în *Adunarea păsărilor*, se pierde total între faldurile rolului Prospero: evoluează artificial, nu are ce face cu mâinile, timbrul vocii nu îl ajută, iar, în acest context, mantia agățată pe umeri îl strivește de tot. Poate, explicația ar fi că actorul nu mănuieste aproape

deloc, ci joacă numai, "cu mâinile goale". În orice caz, din cauza lipsei de amplitudine a lui Prospero, vraja sa devine inexplicabilă: magicianul ajunge, din protagonist, erou secundar. Două prezențe îl trezesc pe spectator din plictiseală: Ariel (Marcela Sava) – o apariție albă, cu mătăsurii fluturânde și un machiaj lucitor, asemănător măștilor din carnavalul de la Veneția, și Caliban (Mihai Dumitrescu) – cel mai... actor, o figură "petecoasă", plină de vervă și de neastâmpăr, care te îmboldește s-o privești.

Mirona Hărăbor

În centru, Gabriel Apostol

